

Zakoni prirode i čovječanstva

- IZVADCI -

Naslov izvornika:

Marie Harm and Hermann Wiehle, Lebenskunde für Mittelschulen. Fünfter Teil. Klasse 5 für Mädchen (Halle: Hermann Schrödel Verlag, 1942), str. 168-173. (Biologija za srednju školu, za djevojački 5. razred)

Zakoni prirode i čovječanstva

I.

Ustanovili smo da su sva bića, biljke kao i životinje, u konstantnoj borbi za preživljavanje. Biljke se koncentriraju u područje na kojem trebaju rasti. Svaka biljka koja ne uspije osigurati dovoljno prostora i svjetla nužno mora umrijeti. Svaka životinja koja ne osigura dovoljno prostora i ne čuva ga od ostalih grabežljivaca, ili joj fali potrebna snaga i brzina ili oprez i spretnost past će kao plijen svojim neprijateljima. Vojska biljojeda prijeti biljnom carstvu. Bitka za opstanak je teška i nemilosrdna, ali je jedini način da se život održi. Ova borba eliminira sve što je nepodobno za život, i odabire sve što je sposobno za preživjeti.

Vidjeli smo da su zakoni prirode izgrađeni na borbi za opstanak. Spori biljojedi (npr. krave) se brane, brži (npr. konji ili zečevi) koriste tu brzinu da bi izbjegli grabežljivce. Zec instinktivno prikriva tragove koji vode k njegovom skrovištu. Kao plijen, oči ima postrance na glavi, dok su u mesoždera na prednjoj strani. Jež ima iglice, žabe i daždevnjaci imaju otrovnu kožu. Grabežljivci imaju izražena osjetila, moćan skok, oštre zube i kandže. Ako nadalje uzmemo u obzir zaštitnu boju, kamufliranje, i drugo mijenjanje boje (iznad svega s mladim životinjama), i da svaka životinja ima različite darove u vidu i njuhu koje su prikladne za njene potrebne, možemo svugdje vidjeti da su živa bića dobro pripremljena za bitku za opstanak. (Usporedi napadne i obrambene karakteristike različitih životinja!) Životinje po našem mišljenju imaju puno sposobnosti koje im omogućavaju preživljavanje zime: pohrana hrane, hibernacija, migracija, zimsko krzno... Isto vrijedi i za biljke. Otrovi različitih vrsta, nadražljivci, trnje i igle, štite ih od biljojeda. (Sjeti se ranijih primjera!) Sjeme koje može preživjeti zimu, korijenje, mogućnost pohrane (Primjeri!), omogućavaju biljci da preživi hladne mjeseci. Na tlu, rastući visoko, u piramidalnu strukturu, u mozaik listova, penjući se, namotavajući se, šireći se (divlja ruža tj. šipak), biljke traže potrebno svjetlo za svoje listove.

Svi različiti stanovnici gusto su naseljeni; svako stvorenje se mora boriti za svoj opstanak i želi biti pobjednik u ovoj bitci. Ovo je objedinjeno u principu: Svaka individua želi osigurati svoju egzistenciju u borbi za opstanak (instinkt samoodržanja, volja za borbom, osobnost).

Čovječanstvo je isto subjekt ovih prirodnih zakona, i dobio je borbom svoju dominantnu poziciju. To je očito kada u obzir uzmemo pretpovijesno lovačko doba. Ljudi su onda morali osigurati svoj vlastiti plijen i zaštititi se od većih mesoždera. Ovaj stari oblik borbe za preživljavanje više, naravno, ne postoji u civiliziranim nacijama. Raniji je čovjek živio u plemenima, mi živimo u etničkoj državi. Država uzima odgovornost za teritorij i mnogo, mnogo više. Ništa manje bitno, svatko mora zaslužiti svoje mjesto u zajednici. Kao što bi Moltke rekao, „U dugoj utrci su sretni samo oni marljivi.“ Istina, veći mesožderi su opasni, ali bakterije i ostali sitni prijenosnici zaraza nisu mala opasnost. Uzmimo u obzir golem trud (borba za opstanak!) koji je čovjek uložio, i kojeg će nastaviti ulagati, da bi ovladao ovim neprijateljima i pobijedio bolest. Svatko od nas mora

vježbom i zdravim navikama življenja održavati tijelo snažnim, da bi razvio svoje kapacitete i iskoristio ih za službu ljudima. Oni koji to ne učine nepodobni su za poboljšane, za nemilosrdan oblik naše borbe za opstanak, i nestati će. Naš nam Führer kaže:

„Onaj koji želi živjeti mora se boriti, a onaj koji se u ovom svijetu vječne borbe ne želi boriti, ne zaslužuje živjeti! ” (Mein Kampf, str. 317.)

II.

Sva živa bića koja su uspjela u borbi za opstanak nisu zadovoljna samo s postojanjem, ali teže i k očuvanju svoje vrste. I ovo je nagon koji korespondira sa zakonom prirode. Bez tog nagona vrste bi još davno nestale.

Lisica gradi skrovište za svoje bespomoćne mlade i brine o njima. Srna brine za svoju mladunčad, a šišmiš mlade čak i nosi sa sobom dok leti. Svako proljeće fascinirani gledamo kako ptice pametno grade gnijezda, skrivaju svoja jaja i neumorno hrane svoje mlade. Insekti ostavljaju ličinke u određena područja gdje je hrana dostupna. Komarce i viline konjice, na primjer, stavi kraj vode, kupusnog moljca u kupus, mužjaka kukca u podnožje starog hrasta. Smatramo da je briga za mlade karakteristična za sve grane životinjskog carstva. (Navedi sve oblike brige za potomstvo s kojima s upoznat!)

[Ovdje slijedi odlomak o razmnožavanju insekata.]

Održavanje vrsta isto je borba. Jelen se tjera u jesen i u natjecanju za ženku nudi borbu drugom jelenu. Jači i pametniji jelen prolazi na svoje naslijeđe. Pijetao hrabro brani svoj status i svoje kokoši. Borba za ženke odabire najpodobnije. Kasnije ćemo raspraviti zakone naslijeđa.

[Ovdje slijede dva odlomka o metodama reprodukcije u biljaka.]

Nagon za održanje vrste jači je od nagona za samoodržanje. Biljke se žrtvuju za svoje sjemenke. Mnogi insekti umru nakon što se razmnože. Ženka zeca brani svoje mlade od jastreba, često na račun vlastitog života. Lisica riskira svoj život da bi osigurala hranu za svoje mlade. Život pojedinca može biti žrtvovan da bi se osigurao nastavak vrste. (Zakon vrste jači je od zakona pojedinca!)

Medu svim živim bićima možemo vidjeti drugi prirodni zakon: produkciju brojnih potomaka. Nigdje na zemlji ne nalazimo oblik života koji proizvodi samo jednog ili dva potomka (prikladno broju roditelja). To bi neizbježno dovelo do izumiranja. Slon ima najduži period produkcije, od 30-90-te godine. Na svijet donese oko šestero mladunčadi. Znanstvenici su izračunali da bi slonovi čak i s ovom sporom mjerom produkcije, u odsustvu borbe za opstanak u nekoliko stotina godina preuzeli cijeli svijet. Jedan par bi proizveo 19 milijuna potomaka u 750 godina. Borba za opstanak mnoge vodi u izumiranje. Ptica sjenica ima dva potomstva po 10-13 godišnje, ali se njihov broj ne

povećava. Što je biće ugroženije u borbi za opstanak, to mora proizvesti više potomaka. Veći broj potomaka je nužan način odgovora na tešku borbu za opstanak. Svako stanište može nestati iz dana u dan (dolazak novih grabežljivaca, nestanak izvora hrane).

Veliki broj potomaka su važno sredstvo u borbi za opstanak vrste. Kućni se miš može oduprijeti poljskom mišu jednostavno većim brojem mladih. U takvim slučajevima, može se govoriti o borbama rađanjem.

Drugi zakon kojim je sav život podređen glasi: "Svaki oblik života nastoji osigurati opstanak svoje vrste. Broj potomaka mora biti veći od broja roditelja ako vrsta želi preživjeti (zakon većeg broja potomaka)." Svaka vrsta nastoji osvojiti novi teritorij. Vrsta je važnija od pojedinca.

Povijest nam je osigurala dovoljno primjera da dokažemo da je i čovječanstvo pod tim zakonom. U vrhuncu svoga napretka, Rimljani su izgubili želju za djecom. Zgriješili su protiv zakona o održanju vrste. Njihovu državu su potkopali i pobijedili strani ljudi u kratkom vremenu. Tako su etnička obilježja Rimljana nestala. I naša je nacija jednom balansirala. Nacionalsocijalizam je vratio njemačkom narodu volju za djecom, i sačuvao naš narod od sigurnog nestajanja, koje bi bilo neminovno pod zakonom o vrsti i pod zakonom o većem broju potomaka.

I tu se možemo pozvati na Führerove riječi:

Brak također, ne može sam po sebi biti kraj, nego prije mora imati veći cilj povećanja i održanja vrste i rase. Jedino to mu je značenje i zadatak. (*Mein Kampf*, str. 275.)

Cilj ženske edukacije mora biti njihovo pripremanje za majčinstvo. (*Mein Kampf*, str. 460.)

III.

Kao što smo već napomenuli, ljudi ne žive kao pojedinci poput životinja i biljaka, već kao narod, koji se uvelike objedinio u etničkim državama. Znamo za nešto slično samo s insektima. Pčele i mravi nisu samo šuma jedinki; svaka jedinka ima zajednički poriv za službu cijeloj grupi. Oni više nemaju pojedinačnu volju već njihovi postupci imaju radije cilj služenja dobrobiti cjeline, dobrobiti zajednice. Poriv ka građenju države u insektima je stvorio viši poredak nego porivi jedinki. Njihova vrsta je postala viši poredak, jedna volja u mnogim dijelovima. Pojedini član košnice ispunjava određeni zadatak: jedan može biti radnik koji nosi nektar, drugi čisti košnicu, treći ju nadograđuje, četvrti hrani ličinke, peti nadgleda ulaz u košnicu. Svaki pojedinačni postupak služi cjelini. Isto je s mravima. Određene mravlje vrste imaju čak i kastu ratnika koja se za ostale bori u prvim redovima; bitka protiv neprijatelja države i tu uključuje cijelu grupu.

Potpuna država mrava korespondira s državom vodstva među čovječanstvom; ipak, načela savršene države insekata daje razlog ljudima da razmisle. Očuvala su pčele i

mrave u borbi za opstankom i time osigurala njihovu nepobitnost. Ranije smo napomenuli slijedeće istine o insektima:

1. Rad jedinke ima samo jednu svrhu: da služi cijeloj grupi.
2. Velika postignuća moguća su samo podjelom rada.
3. Svaka pčela riskira svoj život za cjelinu bez oklijevanja.
4. Jedinke koje nisu korisne ili su štetne za cjelinu eliminirane su.
5. Vrsta je održana proizvodnjem velikog broja potomaka.

Nije nam teško vidjeti primjenu ovih načela na čovječanstvo: i mi možemo postići velike stvari samo podjelom rada. Cijela naša ekonomija demonstrira ova načela. Etnička država mora zahtijevati od svakog individualnog građanina da sve čini za dobro cjeline, svaki na svom mjestu i sa svojim sposobnostima (Načelo 1).

Onaj koji voli svoj narod dokazuje to samo žrtvama koje je spreman za njega dati. (*Mein Kampf*, str. 474.).

Ako se osoba ponaša protiv zajedničkog interesa, on je neprijatelj naroda i biti će kažnjen po zakonu (Načelo 4). Pogled u našu povijest dokazuje da mi kao ljudi moramo braniti svoj teritorij kako bi osigurali svoju egzistenciju.

Svijet ne postoji za kukavičke nacije. (*Mein Kampf*, str. 105.)

Vojna služba je najviši oblik edukacije za Domovinu (Načelo 3).

Zadatak vojske u etničkoj državi nije treniranje pojedinaca u marširanju, već služenje poput najviše škole za edukaciju u službi Domovini. (*Mein Kampf*, str. 459.).

Peto načelo je već raspravljeno.

Svaki građanin nacije mora biti spreman učiniti sve za dobro cjeline, za volju Führera, također na cijenu žrtvovanja svog vlastitog života (nacionalni zakon). Dobrobit nacije ispred je dobrobiti pojedinca.

Ovi prirodni zakoni su neupitni; živa stvorenja ih demonstriraju svojim preživljavanjem. Oni su nemilosrdni. Oni koji im se odupiru biti će izbrisani. Biologija nam ne govori samo o životinjama i biljkama, već nam i pokazuje zakone koje moramo slijediti u svojim životima, i čeliči naše volje za život i borbu prema ovim zakonima. Značenje cijelog života je borba. Jao onomu koji zgriješi protiv ovog zakona:

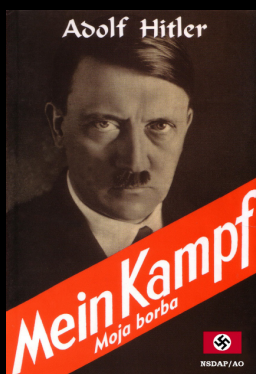
Osoba koja se namjerava boriti protiv željezne logike prirode time se bori protiv načela kojima mora zahvaliti za svoj život kao ljudsko biće. Boriti se protiv prirode znači prouzročiti samouništenje. (*Mein Kampf*, str. 314.).

Posjetite nas na internetu

NSDAP/AO NOVA EUROPA DER STÜRMER

I PREUZMITE BESPLATNE NACIONALSOCIJALISTIČKE
PUBLIKACIJE NA **HRVATSKOM** JEZIKU

adolf hitler

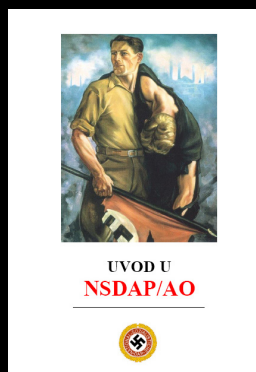

Zweites Buch
Druga knjiga

Gen. Leon Degrelle

Hitlerova Enigma

44-NAUKA O RASAMA
i omjerice za izbor braćnog partnera

Dein Blut...

...dein höchstes Gut!

